*

Číslo 60

*

*

říjen 2014

*

Tulácký Semtamník

(oddílový život)

Oddílová vlajka

Místo pro piškvorky

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Poznámka
24. - 29.10.2014	Podzimky	Svratouch	
14. - 17.11.2014	Výprava	Pořešín	Prodloužená o pondělí
12. - 14.12.2014	Vánoční výprava	Nové Hrady	Dárečky s sebou
26. 12. 2014	Vánoční vločka	Okolí Prahy	
23. - 25. 1. 2015	Lyžařská výprava	Nýčovy domky	Lyže + běžky
20. - 22. 2. 2015	Výprava	Neznámé	
20. - 22. 3. 2015	Výprava	Neznámé	
24 - 26. 2. 2015	Cyklovýprava	Neznámé	Hurá na kolo!
12. 4. 2015	Za pokladem lesa	Malešický les	Akce pro veřejnost
15. - 29. 8. 2015	Letní tábor	Zátoka pláňat	

Nezapomeňte, že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web,, kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Na stránce **http://oddil.tulaci.eu/akce** naleznete aktuální soupis všech akcí včetně termínů.

Na stránce **http://oddil.tulaci.eu/vyprava** se vždy minimálně dva týdny před výpravou objevují informace o aktuální výpravě.

Pokud se chcete nějaké akce zúčastnit, nezapomeňte napsat email na **akce@tulaci.eu**, zavolat či poslat esemesku Píšťalce na telefonní číslo **728 734 009** nebo oznámit osobně jakémukoliv vedoucímu na tulácké akci.

Užitečné odkazy:

Tulácký web http://oddil.tulaci.eu

Tulácký Youtube http://youtube.com/tulaci00malesice

Tulácký Facebook http://facebook.com/tulaci

Slovo na úvod

Vážení a milí čtenáři,

je to nedávno, co vyšel poslední díl oddílového časopisu Semtamník. Proč tedy vychází další po méně než čtyřiceti dnech?

Za poslední tři týdny přibylo opravdu velké množství nováčků. Ne všichni ale ví, co je to oddíl a Tuláky často nazývají kroužkem. To my ale nejsme.

V tomto díle chceme ukázat, co všechno chození do oddílu znamená. Jaké povinnosti mají členové, co musí dodržovat, ale zároveň co mohou od oddílu očekávat a jaké dovednosti se u nás naučí.

Proto je velmi důležité (ne-li přímo nutné), aby si všichni členové a rodiče přečetli první článek časopisu, který napsala Píšťalka, nazvaný Oddíl? Oddíl!

Příjemné čtení přeje

Mates

Oddíl? Oddíl!

Každý, kdo někdy chodil do nějakého oddílu vám potvrdí, že ho to ovlivnilo. Jistě - trávíte svůj volný čas se skupinou víceméně podobně naladěných lidí, učíte se s nimi spolupracovat, chovat se jeden ke druhému hezky, pohybovat se v přírodě a starat se sám o sebe. Oddíl má mnoho podob a každá má svoje výhody a nevýhody. My jsme se rozhodli pro oddíl smíšený, kde jsou holky a kluci a zároveň věkově prostupný (nedělíme děti na družinky podle věku), protože si myslíme, že je fajn naučit se spolupracovat s lidmi různými, pomáhat mladším a všeobecně respektovat různost lidí.

Základním duchem naší oddílové činnosti je dobrovolnost. Nechceme nikoho do ničeho nutit. Kdo s námi ale na akci vyrazí, měl by počítat s tím, že na ní platí nějaká pravidla a je potřeba se přizpůsobit skupině. To, že doma si každý může dělat během dne co chce, je určitě příjemné, ale na akci oddílu máme společný program a nejde, aby si dva lidi řekli, že místo návštěvy muzea půjdou na zmrzlinu, protože vedoucí se nemůže rozpůlit, aby šel na obě místa, prostě jdou všichni společně. Pokud tedy s námi na akci ať už je to schůzka nebo tábor vyrazíte, pamatujte si, že dobrovolnost má své meze a je třeba se přizpůsobit.

V oddíle jde často o spolupráci

Zároveň ale, když člověk jednou do oddílu chodí, měl by se snažit být na co největším počtu akcí. Přijít na schůzku jednou za měsíc je prostě málo. Člověk z oddílového života vypadne, zapomene morseovku a uzle, pak se mu v některých soutěžích třeba nedaří a je z toho otrávený. To je škoda, ale dá se tomu předejít. Stačí chodit vždy, když je to alespoň trochu možné. Kdo má chřipku, přijít nemůže, ale s kamarádkou se můžeme na návštěvu domluvit i na jiný den. Hodně věcí také závisí na rodičích. Ale i oni by měli počítat s tím, že když jejich dítě chodí do oddílu, bude tomu chtít věnovat čas a mohli by zkusit (tak jak to spousta dělá) počítat s akce mi oddílu

již dopředu a rodinnou dovolenou si prostě vybrat na jindy než na dobu letního tábora.

Oddílové ohně jsou nezapomenutelné

Oddíl totiž není obyčejný kroužek, kam se chodí ve středu na dvě hodiny. Oddíl má přesah. Učí samostatnosti a zodpovědnosti. A to především na víkendových akcích, kde společně vaříme, nakupujeme, bydlíme nebo stanujeme. Každý si musí dávat pozor na svoje věci a chovat se slušně ke svému okolí. Tím, že spíte ve stanu nebo pod plachtou na louce se kolikrát naučíte víc než deseti návštěvami muzea. Pochopíte, co to je rosa a jak je nepříjemná, když nateče do bot, které se válely před stanem. Dozvíte se v kolik začínají zpívat ptáci a také, že ustlat si na mraveništi neudělá jeho obyvatelům radost a odmění vás kousanci.

Spaní pod širákem je vždy zážitek

Zkrátka vybrat si oddíl jako svůj koníček vás mnoho naučí a hodně vám dá, ale chce to taky přizpůsobit svůj čas a plány. Tuláci rozhodně nejsou drsnooddíl, který co čtrnáct dní jezdí v zimě, v létě pod stan. Jezdíme do přírody jednou za měsíc a od října do dubna jsme ubytováni v budovách (sruby, chalupy, chaty). Naše akce zvládne každý. Kdo by si s něčím nevěděl rady nebo mu cokoliv nešlo, může si říct o pomoc vedoucím nebo starším kamarádům. Neumíte ještě zabalit spacák? Nevadí, nejste první, stačí říct a šikovných rukou je okolo dost.

Táborová základna Keblov

Pojďte s námi zažít spoustu dobrodružství. Oddílový život nabízí spoustu zajímavého – výpravy, sportovní akce, spaní pod širákem, hry každou středu, nové vědomosti a dovednosti... Spoustu věcí. S námi si můžete bezpečně vyzkoušet lezení na strom či jízdu na bikrosové dráze a ještě u toho užít spoustu legrace.

Tenhle článek není jen pro lidi z oddílu. Ti to většinou vědí ať už to dokážou pojmenovat nebo ne. Tohle je článek pro rodiče, kamarády a známé, kteří se s oddílem ještě nesetkali. Dejte jim ho přečíst a přesvědčte je – oddíl je super. A stojí za to do něj chodit.

Píšťalka

Táborníkova poradna

Tato nová rubrika byla zřízena speciálně pro nováčky. Ale určitě se vyplatí přečíst i starými mazáky. Bude vás informovat o základních potřebách na oddílové akce. Dozvíte se zde, jak vybrat spacák či jestli koupit nerezový nebo hliníkový ešus. V prvním díle si řekneme něco o tom, jaký batoh vozit na výpravy.

Batoh

Proč batoh? A proč ne školní brašnu?

Na otázku proč batoh, je snadná odpověď. Protože na zádech se věci nosí lépe než v ruce. Školní batoh není vhodný na výpravy, protože většinou jde jen o jednokomorový vak se zipem, bez zpevněných zad a kvalitních nosných popruhů. Školní batoh není moc vhodný ani na jednodenní výpravy a už vůbec ne na vícedenní akce.

Batohová jednotka objemu je litr. Takže čím více litrů, tím větší batoh. S rostoucím objemem ovšem roste i váha batohu, a tu je moc dobré si pohlídat. Naším cílem je koupit batoh kvalitní, lehký, levný a na dlouho.

Z čeho se batoh skládá?

Batoh musí mít tzv. komoru - vak do kterého se balí. Tato komora bývá dnes již v jedné třetině rozdělá a umožňuje vstup do batohu shora nebo zespodu. Přepážka bývá buď na zip nebo na stahování. Při koupi batohu není moc důležitá. Dál musíte mít na batohu nosné popruhy. Ty musí být kvalitní. Dobře polstrované a musí být provětrávané.

Hodně důležitý je na batohu nosný systém. Úplně nejlepší je, když je to systém stavitelný. Nastavování výšky opěrných částí je řešeno suchými zipy.

Důležitý je i bederní pás, který po zapnutí přenese váhu nákladu z ramen na bedra. Bederáky bývají nastavitelné.

Jak si do batohu zabalit?

- ✔ berte si s sebou jen to, co potřebujete
- ✔ používejte takový batoh, aby jste nenosili v ruce další dvě tašky věcí
- ✔ co se neosvědčilo příště neberte (neznamená to když jednou nepotřebujete svetr, že si ho podruhé nevezmete)
- ✔ udržujte své věci v pořádku
- ✔ vše co by mohlo v dešti zvlhnout zabalte do igelitových sáčků
- ✔ sbalte vše tak abyste lehce věci našli
- ✔ těžší a objemné věci balíme nahoru, co nejblíže k těžišti těla
- ✔ na záda balíme měkké věci
- ✔ ešus dáváme do obalu aby neušpinil ostatní věci
- ✔ pláštěnku nebo bundu balíme nahoru aby byla ihned při ruce

Shrnuto:

Máme ozkoušeno, že ideální objem batohu je cca 30-40 litrů. Vydrží dítěti několik let. Asi nejvíce se nám osvědčily batohy řady Fox od značky Deuter.

Při vybírání batohu si ho dítě musí dát na záda a vyzkoušet si ho. Důležitý je bederní a prsní pás, které odlehčují váhu z ramen. Je dobré vždy konzultovat výběr s pracovníky obchodu.

Cena: cca 2 000 Kč

Mates

Co všechno Tuláci dělají

Náš oddíl má celoroční činnost, to znamená, že máme každý týden schůzky, každý měsíc víkendovou akci a v létě tábor. Během celého roku, ve všech ročních obdobích pořádáme všemožné akce. Na každou z těchto akcí je potřebné jisté vybavení bez kterého je účast na akcích buď vyloučena (např. nemáte-li na tábor spacák) nebo značně ztížena (např. na podzimním táboře v sandálech).

SCHŮZKY

Každou středu ve školním roce od 16 do 18 hodin se koná oddílová schůzka. Scházíme u ZŠ Hostýnská na Praze 10 a při dobrém počasí jsme venku v parku nebo na hřišti a když prší nebo je zima, jdeme do klubovny. Ta je na adrese Černokostelecká 97 a od školy je to k ní příjemná desetiminutová procházka. Na schůzkách se učíme základní dovednosti a především hrajeme hry. Ty jsou různé – sportovní, kreativní, hry na myšlení, na zručnost, týmové i sólové. V zimě pak často také něco vyrábíme nebo dáme předem vědět a jdeme třeba bobovat. Na jaře také jdeme na jednu schůzku do bazénu a hrajeme hry vodní.

Popisujeme první pomoc

VÝPRAVY

(oddil.tulaci.eu/vyprava)

Každý měsíc kromě července a srpna se koná jedna víkendová akce. Každý si sbalí do svého batohu a společně vyrazíme na celý víkend někam mimo Prahu. Vždy se snažíme být na výpravách co nejvíce v přírodě a všeobecně venku, protože jsme z velkého města a tak je pro nás běhání po lese zábavou, kterou nemáme každý den.

Práce s ohněm

Dokud je teplo, snažíme se jezdit pod stan nebo pod širák. To vyžaduje zabalit si velmi úsporně do batohu, vzít si spacák, karimatku, ešus a lžíci. Do základní výbavy by také měla patřit tužka, zápisník a uzlovačka. Oblečení může být méně – stačí dvě trika, mikina, kalhoty a spodní prádlo. Nesmí se ovšem zapomenout na pláštěnku nebo nepromokavou bundu, protože nás může překvapit déšť na cestě. Dobré je také mít s sebou baterku, protože po setmění v lese není veřejné osvětlení a z hygieny si vzít alespoň kartáček na zuby (když už nic víc, všem okolo udělá radost, když váš dech bude voňavý). Nejdůležitější ale na takové akci jsou boty. Protože vyrážíme na výlet s batohem na zádech, bez dobrých bot se neobejdeme. Každý se diví, kolik kilometrů v pohodě ujde, když má správné pohory, které netlačí. Ale opravdu, deset kilometrů ve správně velkých pohorách je jako tři v teniskách s tenkou podrážkou.

V zimě a na podzim, kdy už to na stanování není, jezdíme do srubů a chat. I tady je vždy potřeba mít s sebou spacák, správné boty, kartáček, tužku, uzlovačku, zápisník a baterku. Oblečení je potřeba posoudit, podle aktuálního počasí a podle toho, co se na výpravě bude asi dít. Když víme, že jedeme na hory na lyže či běžky, vždy dáme předem vědět a je potřeba si vzít kombinézu nebo oteplovačky. Stejně jako lyže. Naopak na výpravu v listopadu je potřeba větrovka, která neprofoukne a kalhoty, které se nepromočí a nevadí, když budou od bahna, protože na louce a v lese ho bude spousta.

Na výpravách společně vaříme, učíme se vyznat v přírodě a jsme hodně venku. Hrajeme také hry, ale zkoušíme třeba rozdělat a udržet oheň, dojít někam podle mapy nebo třeba v sedáku vylézt na strom. Některé výpravy jsou také zaměřené na sport – lyžařská v lednu a cyklistická na jaře.

SPECIÁLNÍ AKCE

(oddil.tulaci.eu/jednodenka)

Čas od času jezdíme na akce, které mají jiný účel než klasická výprava. Je to třeba naše účast na závodu 24 hodin na koloběžce, kdy za stáj Wemena jezdíme na koloběžce pražskou Stromovkou to může být jednodenní výlet do muzea nebo na nějaké zvláštní místo. Do určité míry speciální je akce v září, kdy se účastníme Srazu oddílů, kdy na jedné louce táboříme společně s několika dalšími oddíly a hrajeme společnou srazovou hru. O Vánocích také chodíme na procházku, které říkáme Vánoční vločka – trochu odlehčení a únik od přeplněných stolů. V červenci pak jezdíme na puťák na pět dní, kdy jdeme po vlastech českých a poznáváme je s batohem na zádech. Spíme v kempech nebo pod širákem a pět dní jdeme z místa na místo a navštěvujeme vše zajímavé v okolí.

24 hodin na koloběžce

LETNÍ TÁBOR

(oddil.tulaci.eu/tabor)

Na konci prázdnin vyrážíme tradičně na 14 dní na letní tábor. Jezdíme do podsadových stanů na louku se srubem bez elektřiny a civilizace. Tady vaříme na kamnech, ve kterých si topíme dřevem, které sami uděláme. Běháme po lese a hrajeme táborovou hru. Tábor je vyvrcholením činnosti oddílu, bývá to akce s mnoha nej a pro mnohé je to i velká zkušenost – vyrazit na 14 dní někam bez rodičů, bez počítače, bez mobilu, kde se o sebe musím trochu postarat.

Letní tábor 2014 - Asterix a Obelix

ZÁVĚR

Všechny akce oddílu jsou otevřené jakémukoli účastníku. Všechny aktuální informace vždy můžete najít na našem webu oddil.tulaci.eu a zároveň je rozesíláme e-mailem. Pokud ještě tyto maily nedostáváte, napište nám na akce@tulaci.eu a my vás zařadíme mezi příjemce našich zpráv. Těšíme se na vás na nejbližší akci!

Píšťalka

Obyvatelé galské vesnice

jak vypadají ve skutečnosti

Tady máme prvního Gala. Poznáte, kdo to je? Na táboře se vyskytoval často, dokonce každý den několikrát.

Asterix

Obelix

Panoramix

Majestatix

Okénko do kroniky

Na jednodence 5. 10. jsme šli podobnou trasu, jako někteří z nás již absolvovali. Před šesti lety jsme na jeden den vypadli z Prahy a z Libčic nad Vltavou došli do Roztok u Prahy.

Jednodenka s přívozem

Předpovědi meteorologů už naštěstí nikdo nebere moc vážně a tak v tom zataženém celodenním sněžení (aktuálně je polojasno beze srážek a občas zasvítí slunce) vyrážíme na výlet za Prahu. Cíl vlakové cesty jsou Libčice nad Vltavou. Na srazu na nádraží zavládl mírný chaos kdy někteří nedostatečně četli příbalový leták k této akci a čekali na jiném místě nádraží. Cesta do Libčice proběhla bezproblémově, přistavenou soupravou linky S4 ve verzi pantograf (cityfrog). Od nádraží jsme začali prudce stoupat k údajné zřícenině. Na kopci však byl jen výhled do krajiny (viz úvodní foto), ohniště a tu a tam hromádka kamenů připomínajích dávnou minulost.

Přívoz v Libčicích

Na pradávných základech dávné zříceniny jsme si každý měli najít 20 asi deset centimetrů dlouhých klacíků. Pomocí nich jsme se pokoušeli stavět jednotlivé ohně – pyramida, pagoda, hranice. Vše se celkem dařilo ale z vyhlídky nás pomalu ale jistě vyháněl severní vítr, který bez slitování propichoval naše zimní bundy. Přesunuli jsme se dolů pod nádraží k přívozu.

Účastníci jednodenky

Plácek před přívozem není z největších a lidí kvapem přibývalo. Snažili jsme se nevšímat okolí a tvrdošíjně hráli Čarodějnice, čarodějnice velká jako… a točili se dokola o sto šest. Pohledy množícího se davu, čekajícího na přívoz byly občas zajímavé, ale kdo si hraje nezlobí.

Převozník nás přepravil na druhou stranu a my vyrážíme po červené značce směr Řež. Na úrovni přírodní rezervace Větrušická rokle, zkoušíme štěstí a vydáváme se vzhůru. Po stoupání jsme zaprvé slušně zahřátí a za druhé zjišťujeme, že nejlepší se bude vrátit dolů k řece, neboť z Větrušic na jichž kraj jsme došli, nevedou cesty které by pro nás byli zajímavé. Cesta podél Vltavy je místy dost úzká a hlavně řádně bahnitá. Teplota totiž vystoupala nad nulu. Před areálem jaderného výzkumného ústavu v Řeži hrajeme 2 hrátky a poté se přesouváme na čaj do minihospůdky u řeky.

Z Řeže se dá dojít na vlak pohodlně po mostě, ale nás zlákala vidina další cesty přívozem a tak jsme vyrazili dále směr Roztoky. Cesta již nebyla tak úzká o bahno však nouze nebyla. O zábavu se plně postaralo hraní na babu během celého zbytku cesty. Druhý dnešní přívoz je hned za vodním dílem Klecany a mistr převozník se ukázal jako velmi zábavný. Nejdříve z dětí lámal

kdo nejvíce zlobí, po chvilce mlčení se rozmluvil Profesor (kdo by to čekal) což mu ve výsledku vyneslo sezení u kormidla.

V druhé strany řeky jsme během chvilky došli na nádraží v Roztokách, kde jsme atakovali automat na čaj, kafe a čokoládu, zmateně přešli na druhé nástupiště kde jsme hráli uzel a pak rychle pospíchali zpět abychom z prvního nástupiště a třetí koleje odjeli ve vyhřátém vláčku zpět do Prahy.

Beruna

Vtipné okénko

- ✔ Sedí tři ženy na lavičce. Jedna taková škaredá, druhá taková odpuzující a třetí také učitelka.
- ✔ Co může být horšího než diktát? . . Dva diktáty.
- ✔ "Čím se živí holub, Pepíčku?" "Zobákem."
- ✔ "Jendo, když postavíš na stůl tři vajíčka a potom ještě dvě, kolik jich tam bude?" "Pane učiteli, já neumím vajíčko postavit."
- ✔ "Maminko, mě se do té školy nechce. Děvčata ze mě mají srandu, kluci mi podráží nohy, učitelé mě nemají rádi, já tam nepůjdu!" "Musíš, jednou jsi tam ředitel..."
- ✔ Ve škole povídá paní učitelka: "Venku tak krásně sněží, co kdybychom začali s koulováním?" "Ano, ano!" křičí žáci. "Dobře, tak k tabuli půjde Pepíček."
- ✔ "Pepo, dnes mi volala tvá třídní učitelka a stěžovala si na tvé chování ve škole." "Tati, to lhala. Dneska jsem tam vůbec nebyl."
- ✔ Modlí se Honzík k bohu: "Pane bože , dej, aby byl Madrid hlavním městem Belgie!" Slyší to tatínek a diví se: "A pročpak?" "Protože jsem to dnes napsal do písemného testu."
- ✔ Na rodičovské schůzce se paní Novotná ptá pyšně nové učitelky českého jazyka: "Nemyslíte si také, že má náš Jenda originální nápady?" "To tedy má, především v pravopise."

Schůzky aktuálně

aneb

Co děláme každou středu?

Máme za sebou teprve jednu oddílovou výpravu a jednu jednodenku, ale schůzky jsou již v plném proudu. Máme stoupající tendenci počtu dětí. Zatím nám na každou schůzku přišlo víc a víc dětí. Na první 6, druhou 11, třetí 15 a na čtvrtou dokonce 17 dětí. Jsme s touto velkou účastí velmi spokojeni. Tímto počtem jsme vytvořili re-

kord počtu dětí a i lidí na schůzce asi za posledních pět let. Děkujeme!

Na první schůzce jsme zkoušeli, jak lze přenést pingpongáč na lžíci. Podařilo se nám to v puse, v podpaží, v ruce a dokonce i na botě.

Vojta s pingpongáčem

Také jsme luštili morseovku a naučili se chránit svíčku. Na konci jsme si tak mohli zahrát svíčkovanou, kdy je cílem hry ostatním sfoukávat plamen.

Ježovka si napaluje svíčku

Na jedné další schůzce jsme se naučili chodit se svázanýma nohama dvou lidí. No, ze začátku to moc nevypadalo moc dobře, jak ukazuje fotka. Nakonec jsme ale byli schopni si zahrát na babu.

Matyáš s Danym se ještě musí učit

Na poslední schůzce měsíce září nás bylo opravdu hodně, a tak jsme si mohli zahrát hututututu, kde jde o to zadržet protihráče na svém území. Na Srazu oddílů jsme se naučili novou hru zvanou dveře. Tým probíhá úzkým územím, háček je v tom, že v opačném směru se o to samé snaží druhý tým.

Týmová hra Hututututu

Mates

Jak jsme lovili kešku na letišti

Na začátku srpna se v Praze objevila série kešek deseti zvaná PAG (Prague Airport Geotour). Na ranveji pražského letiště jsou kešky poskládány do tvaru letadla. Osm jsem jich našel, když jsem si sem udělal ještě před táborem výlet. Poslední dvě mi ale chyběly. Proč? Protože jedna se nachází v tranzitním prostoru terminálu (v místě, kam se smí jen s platnou letenkou) a druhá lze najít až po odlovení všech ostatních.

Keška jako letadlo

Jelikož mám strýčka, který pracuje na letišti, dohodl jsem se s ním, že mi zajistí vstup ke kešce i bez letenky. Setkali jsme se, nechali si vystavit kartičku a vyrazili. Prošli jsme několika dveřmi a ocitli se u hracího koutku. „Tak tady to asi někde

Letištní série odlovena

je," prohlásil strejda. „Ale vždyť to má být naproti přebalovací místnosti," upozorňuji. „No, tak to ale máme blbou barvu kartičky, to potřebuješ červenou," prohlásil. Tak jsme se prošli po terminálu a vrátili kartičky zpět. „Tak někdy příště, žádost o kartičku se podává den předem. A vezmi s sebou kamarády, já je můžu vzít taky," říká s úsměvem na tváři.

Skoro o měsíc později se vracím na místo činu. Tentokrát i s Píšťalkou, která nabídku ihned přijala. Dostáváme červené kartičky, přejdeme půlku letiště a bočním vchodem vstupujeme před skener. Stejně jako při odletu musíme kovové věci dát do misky a sami projít bránou. Ani jedem nepípáme, takže pokračujeme v pohodě dál. Strýc nás neomylně vede po úzkých schodech do opuštěné uličky.

Poslední desátá keška je na parkovišti

„Tak, tady je přebalovací místnost," oznamuje pyšně. Krabičku nacházíme na opačné straně. Modrý skříňka je přidělaná na zeď a otevírá se

pomocí vyháknutí provázku. Zapisujeme se do logbooku a chystáme se odejít. Nejdřív se ale podíváme do přebalovací místnosti, která je moc krásná. Všude na zemi koberec, spousta hraček (některé ani neumíme ovládat), míče, televize… Najdeme tu všechno, co si člověk může přát. Zůstaneme tu asi půl hodiny a hrajeme si. Mimo jiné i stavíme věž ze všeho, co najdeme.

Poté už jen vrátit kartičku a hurá domů. Ne, vlastně ještě musíme najít poslední kešku. Ta je na parkovišti v nejvyšším patře. Svezeme se tam výtahem, zadáme číselný kód a můžeme se do velké krabičky zapsat. Sláva, série PAG dobyta.

Mates

Tulácká kuchařka

Hadi na ohni

Ještě před táborem se mi ozval Pampeliška do emailu, že by chtěl recept na hady. Já ho ujistil, že jak to bude možné, objeví se v Semtamníku. Na táborové číslo jsem měl už připravený jiný recept, tak jste si na něj museli počkat na jubilejní číslo 60.

Přísady:

- ✔ mouka
- ✔ voda
- ✔ sůl
- ✔ skořicový cukr
- ✔ koření

Postup:

Smícháme mouku s vodou v přiměřeném poměru. Jednotlivé ingredience tedy doplňujeme podle potřeby. Těsto mírně osolíme a pro lepší chuť necháme chvíli odstát. Poté z těsta odtrhneme kousek a vyválíme z něj „hada“. Toho můžeme udělat na slaného nebo sladkého. Buď ho obalíme ve skořicovém cukru nebo v libovolných bylinkách. Poté hada obtočíme kolem klacku a pečeme na ohni.

Je nutné být trpělivý a nechat ho pouze olizovat plameny. Pokud ho strčíme do největšího žáru, zčerná nám. Po asi deseti minutách zkontrolujeme stav hada dotykem či odtrhnutím kousku. Nesmí být tvrdý ani měkký, prostě tak akorát.

Je už had hotový?

Mates

Bludiště pro každého

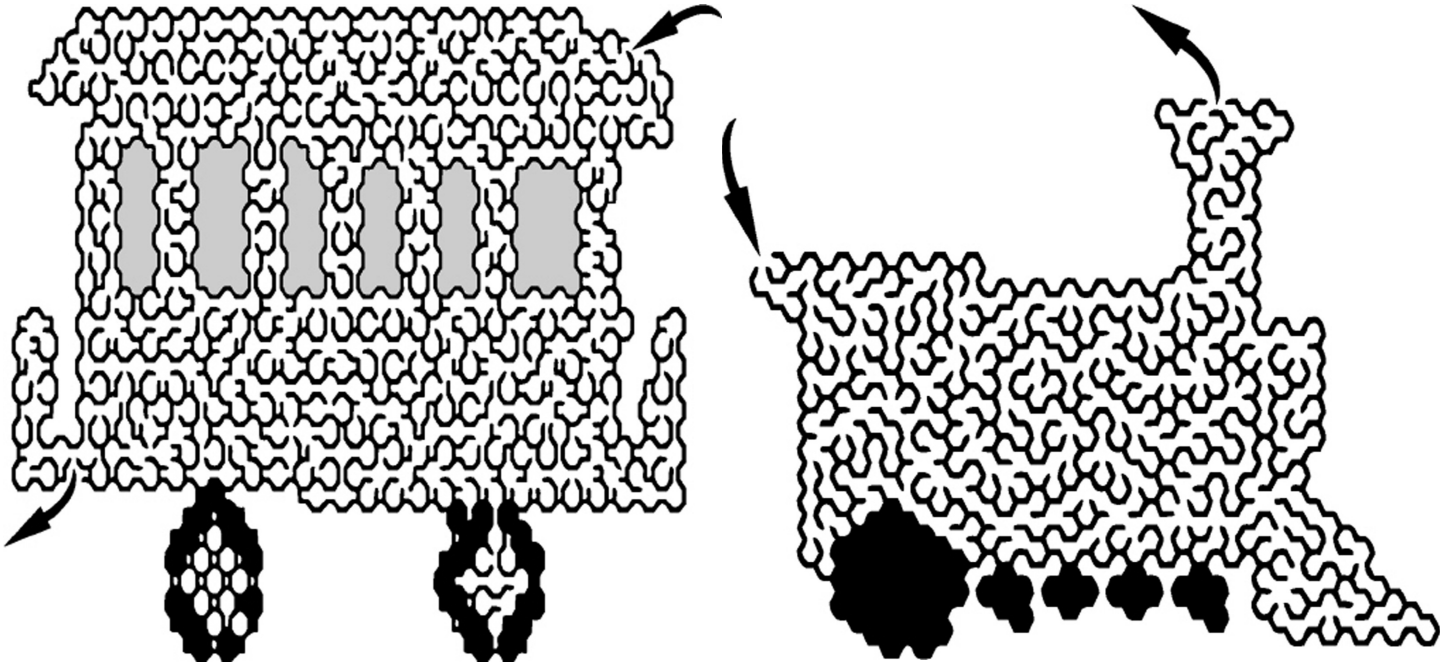

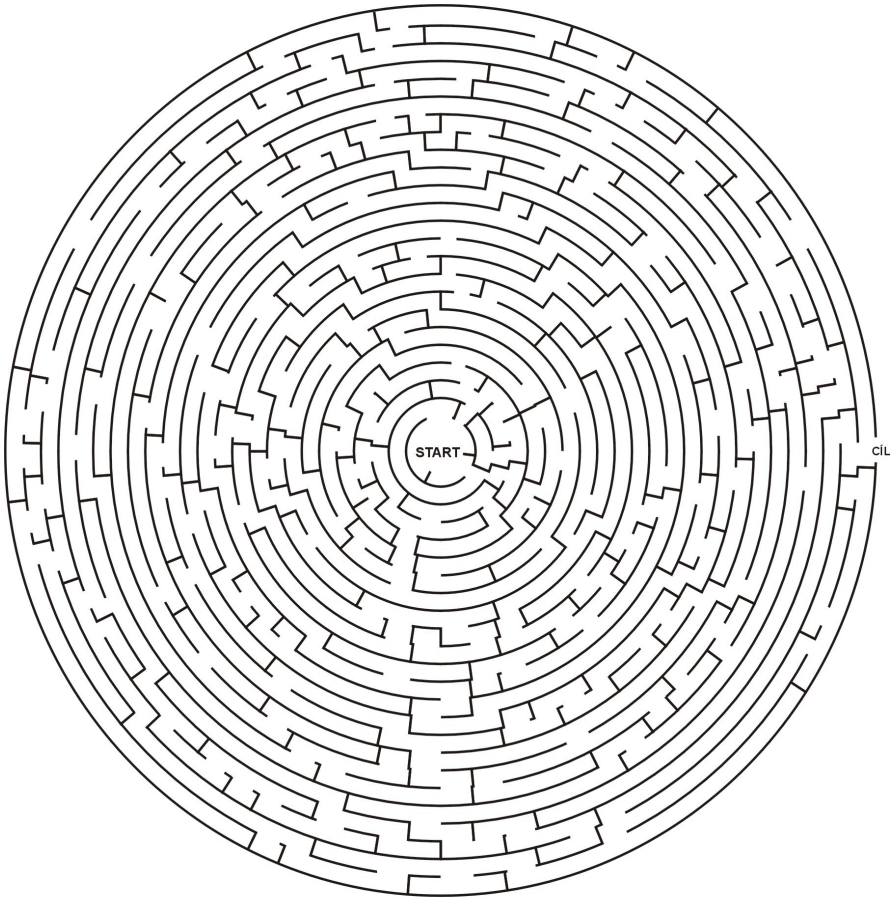

Najdi 5 rozdílů

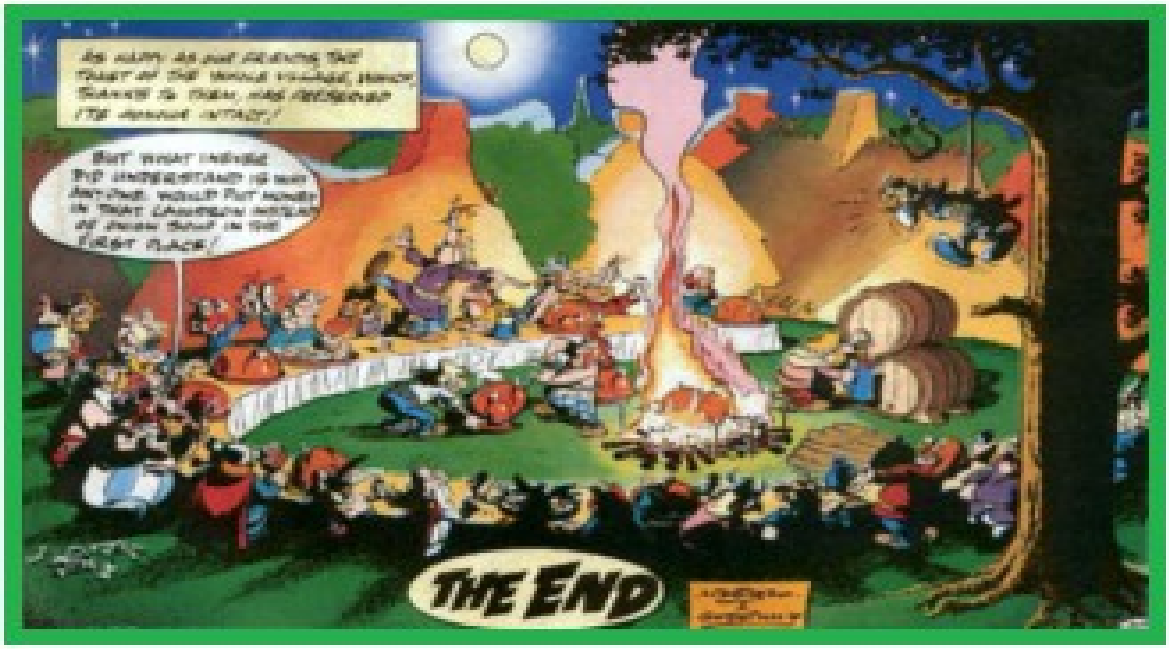

Letem světem

- ✔ První schůzky trhaly rekordy posledních let. Na schůzkách bylo až sedmnáct dětí.
- ✔ Na Srazu oddílů jsme spolu s šesti oddíly cestovali kolem světa za 80 dní. Hráli jsme hry, zpívali u ohně a vytvářeli nové přátelství.
- ✔ David Sýkora získal přezdívku Diskito.
- ✔ Na Facebooku jsou informace vždy nejrychleji. Přidejte si nás na facebook.com/tulaci
- ✔ Fotogalerie ze Srazu oddílů bude v nejbližších dnech na adrese foto.beruna.cz/foto-tul
- ✔ Na Youtube se objevilo video z koloběžek. Videa jsou dostupná na youtube.com/tulaci00malesice

Hádanky, úkoly

V minulém díle jste měli několik hádanek za body. Jak je již tradicí, skoro nikdo neodpovídá. Jediný list s odpověďmi jsme dostali od Toma, který měl zodpovězenou většinu hádanek. Dostává tak 2 body.

Dále zde byla hádanka s autobusem za něco sladkého, která stále probíhá. Odpovídat můžete až do vánoční výpravy. Již odpověděl Tom, Ježovka, Bambule, Matyáš a Jirka. Všichni dostali odměnu. Je vidět, že sladké na vás zabírá, body bohužel ne.

Tentokrát jsou zde tedy hádanky pouze pro pobavení a je na každém z vás, jestli se je pokusíte rozlousknout.

Vlk, koza a zelí

Vesničan se vrací z trhu domů. Má s sebou kozu, vlka a v ruce hlávku zelí. Najednou přišel k řece. Na břehu má přivázanou malou loď. Už chce nasednout, když tu ho náhle dobrá nálada opouští. Totiž, do té lodičky se všechno naráz nevejde. A když tu nechá vlka samotného, vlk sní kozu. Když tu nechá kozu, ta sní zelí. Jak dostane vlka, kozu i zelí na druhou stranu? Do loďky se mu vejde jen jedna věc. A na žádném z břehů nesmí nechat samotného vlka s kozou nebo kozu a zelí.

Tchýně na návštěvě

Muž přijde unavený z práce domů a zjistí, že přijela tchýně na návštěvu. A jak to tak bývá, došlo k hádce.
Tchýně: Kde jsi tak dlouho? V hospodě, to jsem si mohla myslet...
Muž: Ale maminko...
Tchýně: Mlč! Stejně furt jen lžeš!
Muž: Ticho tady, mám toho dneska už dost!
Tchýně: Tak teda. Řekni mi teď alespoň jednu pravdivou větu.
Muž: Jedině, když si pak sbalíte saky paky a vypadnete.
Tchýně: Pokud mi teď řekneš pravdivou větu, tak odejdu. Pokud zalžeš, tak tu zůstanu aspoň měsíc! Slibuju!
Muž přemýšlí a pak pronese větu. A protože tchýně nebyla hloupá, tak si uvědomila, že pro dodržení slibu se musí oběsit. Co vyslovil muž za větu?

Nehoda

V autě jede otec a syn (pokrevní). A jak to tak na silnicích chodí, najednou se přihodí strašná nehoda. Oba dva jsou vážně zraneni a sanitky je odvezou do dvou různých nemocnic. Syn je na operačním sále, přijde k němu chirurg a řekne: "Nemůžu ho operovat, je to můj (pokrevní) syn!"
Jak je to možné?

Řešení hádanek na straně: 21 a 22

Okénko do přírody

V tomto okénku vás čekají zvířata, která možná znáte, ale není nadto si připomenout, čím jsou zajímavá...

Kočka domácí *(Felis catus)* je zdomácnělý druh kočky. Člověk si jí ochočil už před tisíci léty a od té doby s ním žije. Patří mezi malé kočky (mezi velké patří třeba lev a tygr). Má pružné a svalnaté tělo, které je přizpůsobené lovu. K tomu také slouží ostré drápy a zuby. Kočka má vynikající zrak a zajímavé oči, protože na rozdíl od lidí nemá kulatou panenku (to černé a barevné v oku), ale svislou. Za zmínku také stojí skvělý sluch a čich.

Kočka domácí vždy sloužila člověku především jako lovec hlodavců, např. myší a potkanů. V současnosti je to spíš domácí mazlíček a společník člověka. Ačkoliv se kočka v některých oblastech Číny stále jí a v některých zemích je kočka kožešinovým zvířetem, u nás už je dovoz kočičí kůže a kožešiny zakázán.

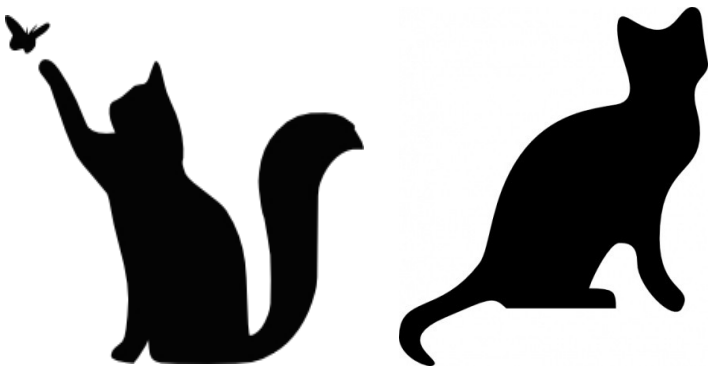

Člověk rozšířil kočku domácí prakticky na všech kontinentech (snad s výjimkou Antarktidy). Zajímavé je, že na mnoha místech zpětně zdivočela.

Kočka domáci

Pes domácí *(Canis lupus)* je největší domestikovaná šelma a nejstarší domestikované zvíře vůbec. Provází člověka minimálně 14 tisíc let. Obecně se předpokládá, že se jedná o zdomácnělého a umělým výběrem změněného vlka obecného. Odhaduje se, že na celém světě by mohlo být až 500 miliónů psů.

Úloha psa v lidské společnosti byla vždy rozmanitá, člověku je pomocníkem při lovu nebo při přehánění stád, hlídal jeho majetek, obydlí či svého majitele.

Pes domácí

Někde se používá k přepravě nákladů, jako tažný nebo saňový pes. Může být cvičen jako pes policejní nebo vojenský, který hledá bomby nebo drogy. Také existují psi asistenční, to jsou takoví, kteří jsou vy-

cvičení, aby pomáhali hendikepovaným osobám. Hlavně je ale pes společníkem člověka.

Ve východní a jihovýchodní Asii sloužil pes i jako potravinové zvíře a jedlo se tam jeho maso. U nás je to hlavně mazlíček. V České republice jsou chovány přibližně 1 až 2 miliony psů.To je na obyvatele nejvíce v Evropě.

Během dlouhého soužití psa a člověka bylo vyšlechtěno nespočet plemen rozdílné velikosti, proporcí, délky a struktury srsti i povahy. V současnosti Mezinárodní kynologická federace uznává 343 plemen. Věda o psech se nazývá kynologie.

Kočkopes *(Felis canis)* je zvláštní zvíře, o kterém mnozí slyšeli, ale málokdo ho viděl. Je to napůl kočka a napůl pes. Tedy není to ani jedno a přitom je to obojí. Často se řekne: „To je takový kočkopes!“ a myslí se tím, že to vůbec nejde dát dohromady. Tradičně se psi a kočky neměli rádi. Pes kočku vždycky pronásledoval, dokud se nevyšplhala na nejbližší strom a pak ještě dlouze pod stromem štěkal a vyl. Kočka naopak poťouchle ujídala z jeho misky nebo ho provokovala a když už se konečně rozpálil a vyrazil za ní hupla na plot, kam pes nemohl a mňoukavě se mu smála.

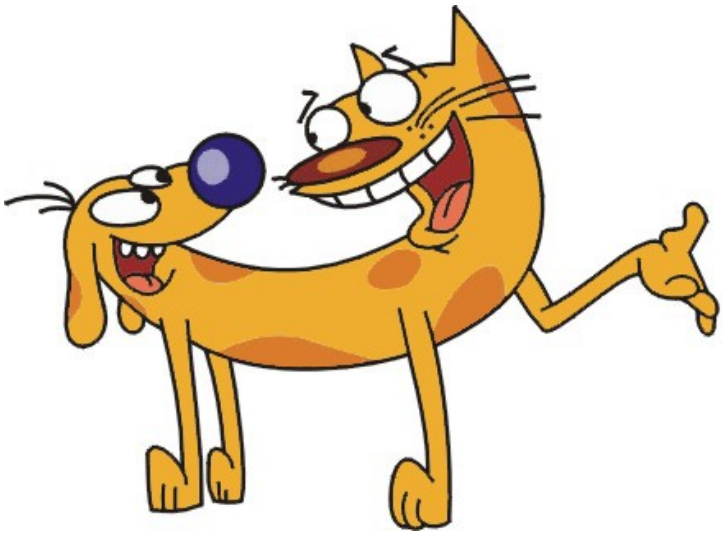

Kočkopes

O kočkopsech už toho bylo napsáno hodně. Dokonce o něm byl i natočen kreslený seriál! Kočkopes je tam zvíře s podlouhlým tělem a k dvěma hlavami na koncích – jednou psí a druhou kočičí. Takový kočkopes samozřejmě zažíval mnohé nesnáze a problémy, protože každá hlava chtěla něco jiného.

Dnes se nám často zdá, že věci nedávají smysl. Že nejsou ani tímhle, ani tamtím a tak jsou z nich vlastně takoví kočkopsi. A jako by jich bylo čí dál víc, vidíte je kolem sebe?

Napište do Semtamníku o kočkopsech kolem vás. Může to být cokoliv – obrovský chytrý telefon (ani mobil, ani tablet) nebo kytka před vaším barákem (ani sedmikráska ani kopretina). Musí to být prostě něco mezi. Schválně jestli to najdete...

Kočkopes č. 2

Píšťalka

Řešení hádanek ze strany 19:

Vlk, koza a zelí

Koza tam. Nic zpět. Vlk tam. Koza zpět. Zelí tam. Nic zpět. Koza tam.

Tchýně na návštěvě

"Maminko vy se neoběsíte ani neodejdete." Když se podíváme na jednotlivé varianty řešení: Tchýně nemůže odejít, to by muž lhal a ona slíbila, že při lhaní zůstane. Tchýně nemůže zůstat, protože pak by muž nelhal. Tedy musí odejít nebo se oběsit. No a konečně, tchýně nemůže současně zůstat i odejít. Jediná možnost je se oběsit.

Nehoda

Chirurg je žena, synova matka.

Menhir z letního tábora

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla bude na ve středu 26. listopadu 2014, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků, obrázků a zajímavostí.

Odkud jsme čerpali informace?

http://perseus.pionyr.cz
http://www.deuter.com
http://hadanky.atropin.cz
http://kocka-birma.wbs.cz
http://www.zoologie.frasma.cz
http://blog.aktualne.cz
http://img2.wikia.nocookie.net
http://wikipedia.org
http://omalovanky-zde.cz

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.60 (oddílový život)

Vydán jako 89. publikace, oddílového nakladatelství ***NAKOLENĚ.*** Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, říjen 2014, vydání prvé

Tisk v počtu 40 ks na recyklovaném papíře. Prošlo jazykovou kontrolou, přesto se za případné chyby omlouváme.

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):
Klára Adámková, 728 734 009, oddil@tulaci.eu
Vše je též na **http://oddil.tulaci.eu**

Podporují nás Mladí ochránci přírody emop.cz + estudanky.eu + ekosouteze.cz

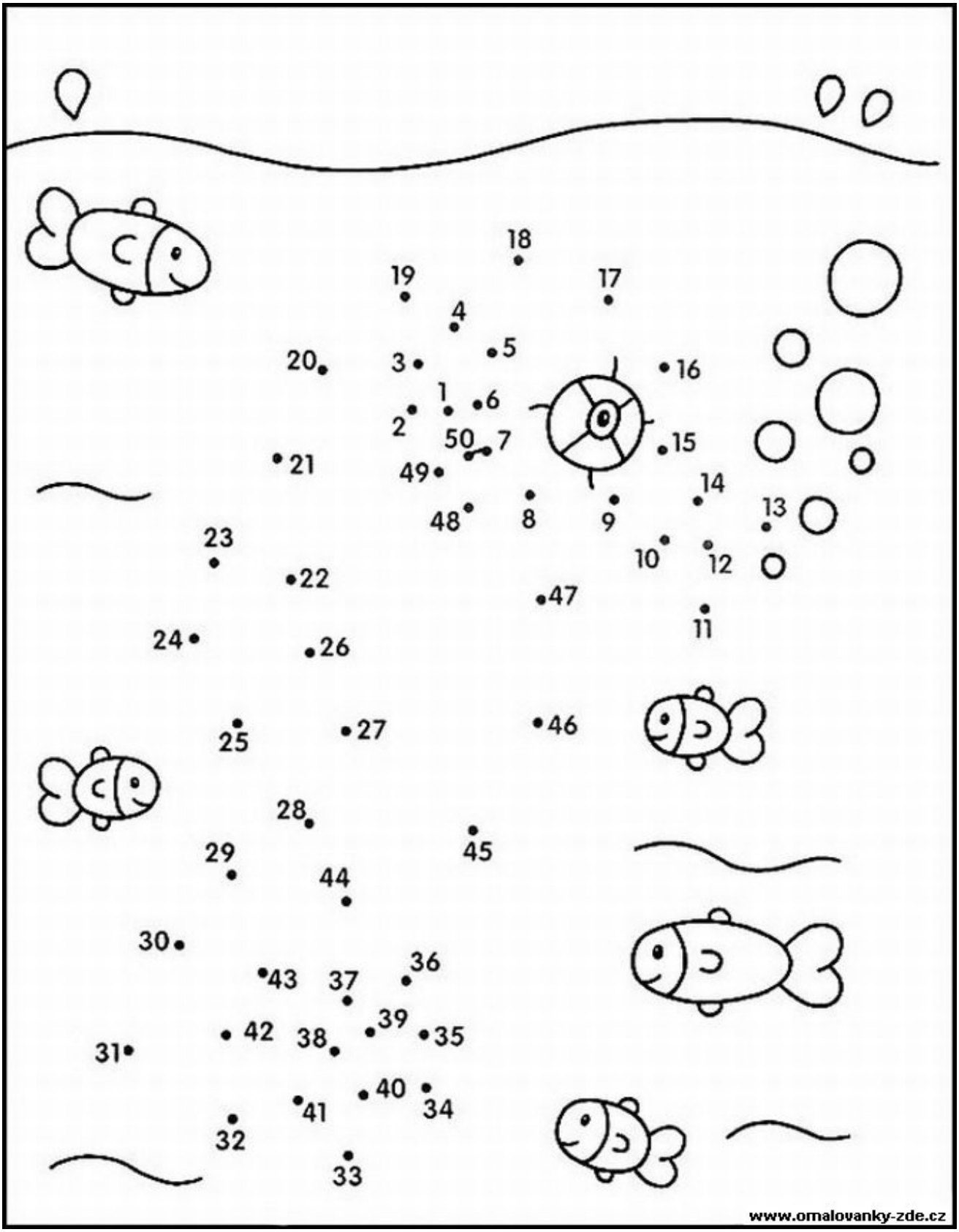
18
19
17
4
5
20
3
16
1
6
2
50
7
15
21
49
14
48
8
9
13
23
10
12
22
47
11
24
26
25
27
46
28
45
29
44
30
36
43
37
42
39
38
35
31
40
41
34
32
33
www.omalovanky-zde.cz

Víte, že tisk na recyklovaný papír je jednoduchý a šetří přírodu? Uvažujte o něm také.